

DEČJE VESTI

2023 • ČETVRTO TROMESEĆE • ZAPADNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Trinaestogodišnja Elen Nte Vajt blistavo sija za Boga u Gani. Odvela je devetogodišnju devojčicu iz druge svetske religije u crkvu – i Isusa. Njeno iskustvo je na 24. strani.

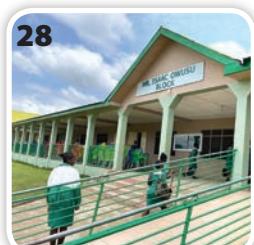
KAMERUN

- 4 Uvek samo molitva | 7. oktobar
- 6 Lomljenje hleba | 14. oktobar
- 8 Čuo sam glas | 21. oktobar
- 10 Ružni snovi | 28. oktobar
- 12 Devojčica koja je dovela oca u crkvu | 4. novembar
- 14 Pesme i sapun | 11. novembar

Gvineja

- 16 Strah od noći | 18. novembar

GANa

- 18 Voleti komšiju | 25. novembar
- 20 Srce za propovedanje | 2. decembar
- 22 Dekosta i đakon | 9. decembar
- 24 Upoznajte Elen Nte Vajt | 16. decembar
- 26 Držati subotu svetom | 23. decembar
- 28 Trinaesta subota:
Plakanje za ručkom | 30. decembar
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Aktivnosti za decu
- 35 Materijali za učitelje
- 36 Mapa

Drage vođe Subotne škole,

Endru Mekčesni

Urednik

U ovom tromesečju predstavljamo Odjeljenje za zapadnu i centralnu Afriku, koje nadgleda rad Crkve adventista sedmog dana u 22 zemlje: Burkina Faso, Kamerun, Zelenortska ostrva, Centralnoafrička Republika, Čad, Kongo, Ekvatorijalna Gvineja, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja, Gvineja Bisao, Obala Slonovače, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sijera Leone i Togo. Njegovo sedište je u Abidžanu, Obala Slonovače.

U regionu živi 472 miliona ljudi, uključujući 889.196 adventista. To je odnos jednog adventista na 531 osobu.

Dar Trinaeste subote u ovom tromesečju biće namenjen projektima misije u Gani i Kamerunu. U Gani će sredstva pomoći u širenju Adventističke škole za obuku medicinskih sestara i babica, napredne škole sa 770 učenika koja je otvorena sa samo 22 učenika 2015. godine. Interesovanje je veliko, a škola nema kapacitet da primi dodatne učenike. Dar Trinaeste subote će pomoći u izgradnji novih učionica i dodatnih spavaonica, što će omogućiti većem broju učenika da uči u ovoj školi. Ovo je prava misionarska škola, sa samo 30 posto učenika koji pripadaju Adventističkoj crkvi. Pročitajte o Ači, jednoj od učenica medicinskih sestara koje sam upoznao u školi, na stranicama 26-30.

Prilike

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju podržće dva projekta u Zapadno-centralnoj Africi:

- Školu za obuku medicinskih sestara i babica Asamango u Abrepo Tikese, u Gani.
- Dvojezičnu englesko/francusku osnovnu školu u Bandžunu, u Kamerunu.

Drugi projekat misije je otvaranje dvojezične englesko/francuske osnovne škole u Bandžunu u Kamerunu. Vođe u našoj crkvi su mi rekli da je kvalitetno obrazovanje veoma traženo u Kamerunu, posebno u međunarodnim školama sa nastavom na engleskom i francuskom jeziku, a nova škola obećava da će ispuniti tu potrebu.

„Adventističko obrazovanje se ovde ceni“, rekao je Isak Jenge, izvršni sekretar misije Kamerunske unije, tokom obilaska dve adventističke škole, od kojih svaka ima oko 3.700 učenika, u glavnom gradu Jaundeu.

Pročitajte iskustva o veri dece u Kamerunu na stranicama 4-14.

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svako iskustvo. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023. Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa *Dečja misija*, dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle Misija na bit.ly/adultmission. Misijski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

KAMERUN | 7. oktobar

Seleste

Uvek samo molitva

Seleste ima 5 godina i živi u afričkoj zemlji Kamerun.

Ona se uvek moli. Kada se nešto dogodi, ona uvek kaže majci: „Znaš li zašto se to dogodilo? Zato što sam se molila.“

Jednom se majka požalila na glavobolju. Glava ju je jako bolela. Seleste je bila tužna zbog majke i tiho je izašla iz sobe. Nešto kasnije se vratila.

„Mama, da li te još uvek boli glava?“, upitala je.

„Ne“, rekla je majka.

„Znaš li zašto?“, pitala je. „To je zato što sam se molila za tebe.“

Majka se nasmešila. Bila je srećna što se njena devojčica molila za nju.

Seleste ide u vrtić i ponekad joj domaći zadatak izgleda veoma teško. Pre neki dan se mučila i mučila sa jednim zadatkom. Kad ga je konačno završila, otrčala je do majke. „Mama, znaš li zašto sam uspela da uradim domaći zadatak?“, pitala je. „Zato što sam se molila.“ Majka se nasmešila. Volela je što Seleste stalno razgovara sa Isusom.

Jednog dana, majka je pozvala Seleste.

„Seleste“, rekla je. „Tvoj prijatelj je bolesan.“

Devojčica je izgledala zabrinuto.

„Koji prijatelj?“, upitala je.

„Pastor“, odgovorila je majka.

Seleste je pastora uvek nazivala „moj prijatelj“.

„U redu, mama“, rekla je Seleste. „Moliću se.“

Odmah je počela da se moli. Te večeri na porodičnom bogosluženju, otac, majka i Seleste su se držali za ruke dok su klečali u krugu za molitvu. Kad je došao red na Seleste, pomolila se za pastora. „Dragi Bože, molim te, pomozi da moj prijatelj ozdravi“, rekla je. Seleste se molila sve dok pastor nije ozdravio. Onda je rekla: „Mama, znaš li zašto je moj prijatelj dobro? Zato što sam se molila.“

Jedne noći Seleste je sanjala ružan san. To ju je strašno uplašilo. Na sledećem porodičnom bogosluženju zamolila je oca da se pomoli za nju, i on je to učinio. Sledеćeg jutra, Seleste se probudila sa osmehom. „Mama, nisam ništa loše sanjala!“, uzviknula je.

Sada se otac moli svake večeri da Seleste ne sanja loše snove. Svakog jutra, Seleste se smeje i uzvikuje: „Mama, nisam imala ružan san!“

Pre nekoliko jutara, Seleste se probudila sa naročito velikim osmehom. „Mama, sanjala sam lep san!“, rekla je. „Sanjala sam o Isusu. Bila sam sa mnogo dece i Isus mi je dao poklon.“

Tada se malo rastužila. „Ali ne mogu da se setim šta je bio poklon“, rekla je.

Sada je bio red na majku da se osmehne. Bila je srećna što je Seleste imala tako lep san. Bila je radoznala da sazna više o njenoj snu.

„Kako znaš da je to bio Isus?“, upitala je. „Kako je izgledao?“

Devojčica nije mogla da opiše Isusa, niti da objasni kako je znala da je to bio On.

„Ali znam“, rekla je odlučno.

Kako je Seleste znala da je u njenom snu bio Isus? Možda zato što sve svoje vreme provodi razgovarajući s Njim. Ona se uvek moli i Isus je postao njen najbolji prijatelj. Svakako da bi prepoznala svog najboljeg prijatelja!

Biblijna narudžba nas uči da budemo poput Seleste i da stalno razgovaramo sa Isusom. U Biblijici piše: „Molite se bez prestanka“ (1. Solunjanima 5,17).

Da li stalno razgovarate sa Isusom?

Deo darova Trinaeste subote ovog tro-mesečja pomoći će da se otvori škola adventista sedmog dana u Selestinoj domovini, Kamerunu, gde će deca moći da uče o radosti svakodnevnog razgovora sa Isusom. Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije

➤ Pokažite deci gde se Kamerun nalazi na karti. Takođe, možete da im pokažete gde se nalazi Bandžuna u Kamerunu, mesto u kome će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

➤ Pitajte decu za šta se Seleste molila u ovom iskustvu. Odgovori: Molila se za majčinu glavobolju; za pomoć pri rešavanju domaćeg zadatka; za isceljenje pastora; da ne sanja loše snove. Pitajte za šta mogu da se mole ove nedelje. Podsetite ih da Biblijka kaže da se „mole bez prestanka“ (1. Solunjanima 5,17), i izazovite ih da budu poput Seleste i da razgovaraju sa Isusom o svemu.

➤ Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.

➤ Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.

➤ Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mladih“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

KAMERUN | 14. oktobar

Lomljenje hleba

David

Već u 6 sati ujutru, mali David je bio obučen i spreman da krene iz svoje kuće u vrtić.

Majka mu je dala ranac u kome su bili spakovani udžbenici, papiri, olovke i, što je najvažnije, doručak. Doručak je bio ukusan, mekani komad hleba.

Vrtić je počinjao u 7 sati.

Posle nekoliko lekcija, konačno je došlo vreme za doručak. David je nestrpljivo izvukao hleb iz svog ranca. Bio je gladan!

Dok se spremao da jede, progovorio je mali dečak koji je sedeo pored njega.

„Da li bi podelio svoj hleb sa mnom?“, upitao ga je.

David je video da dečak nema hleba. Njegova majka mu nije spakovala doručak. David je otkinuo parče hleba.

„Izvoli“, rekao je.

Čim je dečak uzeo hleb, došao je još jedan dečak.

„Možeš li i meni da daš malo?“, upitao je.

David je video da ni ovaj dečak nema hleba. Majka ni njemu nije spakovala doručak. David je otkinuo još jedno parče hleba. „Izvoli“, rekao je.

Onda je došao treći dečak. David je odmah pogodio šta želi. Video je da dečak

nije doručkovao i da mora da je gladan. Naravno, i taj dečak je postavio pitanje.

„Možeš li da podeliš i sa mnom hleb?“, upitao je.

Davidu nije ostalo mnogo hleba. Pitao se šta da radi. Zatim se setio biblijske priče. U priči, Božji prorok Ilija je bio gladan i otisao je kod siromašne majke po pomoć. Pitao je majku: „Možeš li da podeliš hleb sa mnom?“ Međutim, u zemlji je vladala glad, a majka je imala dovoljno brašna i ulja da ispeče samo jedan hleb. Planirala je da jede hleb sa sinom, ali ga je podelila i sa Ilijom. Bog ju je nagradio čudom. Bog je obezbedio beskonačne zalihe brašna i ulja, a majka je mogla da peče hleb dok se glad nije završila. Ona i njen sin nikada nisu bili gladni. David je čuo biblijsku priču u subotnoj školi. Učitelj subotne škole je rekao deci: „Morate da delite sa onima koji su gladni.“

David je prepolovio poslednji komad hleba.

„Izvoli“, rekao je gladnom dečaku.

David i tri dečaka su grickali ukusan hleb. Bio je to dobar doručak. David se osećao dobro što je mogao da pomogne ostalim dečacima. Njegov doručak nije bio veliki, ali nije ogladneo pre nego što se vrtić završio i pre nego što je otisao kući na ručak.

Sutradan se ponovilo isto. Kad je David izvukao hleb za doručak, drugi dečaci su ga zamolili da ga podeli sa njima. David je ponovo podelio hleb, i ponovo se osećao dobro. Nakon toga, dečaci su zamolila Davida da svaki dan deli svoj doručak sa njima.

Mnoge stvari su se promenile kad je David završio svoje boravke u vrtiću i krenuo u prvi razred. Škola je počinjala u 11 sati, pa je doručkovao kod kuće. Ali sada je ručao u školi. Majka mu više nije pakovala hleb. Umesto toga, davala mu je novac da za ručak kupi hleb. Ali jedna stvar se nije promenila. Deca su stalno tražila od Davida da podeli hranu sa njima, a on je nastavio da je deli.

Danas David ima 13 godina, a svoju hranu deli već osam godina. Njegova ljubaznost je iznenadila neke drugove iz razreda i oni ga pitaju: „Zašto deliš svoju hranu sa drugima?“ David voli da im priča o tome kako je Isus podelio hranu sa velikom grupom od 5.000 ljudi. Ili im priča o tome kako je Isus delio hranu sa mnoštvom od 4.000 ljudi. Ili im priča o tome kako je Isus sve podelio sa svojim učenicima.

„Želim da delim sa drugima kao Isus“, kaže David.

Davidova velikodušnost je imala dobar uticaj na njegove drugove iz razreda. Kad su videli da on deli hranu sa drugima, i oni su počeli da dele hranu sa onima koji je nisu imali.

David kaže da je srećan što može da podeli hranu i pomogne drugima.

„Ponekad osećam glad jer drugima dam svu svoju hranu“, kaže on. „Ali srećan sam jer mogu da sledim Isusov primer deljenja. Verujem da delim Isusovu svetlost sa svojim prijateljima.“

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se otvorí adventistička škola u Davidovoj domovini, Kamerunu, gde će deca moći da uče o radosti deljenja Božijih blagoslova sa drugima. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kamerun na karti. Takođe, možete da im pokažete gde se nalazi Bandžun u Kamerunu, u kome će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku.
- Pročitajte deci o Iliju i udovici (1. O carevima 17,8-19) i o hranjenju 5.000 ljudi (Matej 14,13-18) i 4.000 ljudi (Matej 15,32-35). Izazovite decu da budu kao udovica i Isus i da dele hranu sa drugima.
- Naučite decu biblijskom načelu da nas Bog blagosilja kako bismo mogli da delimo blagoslove sa drugima (videti Dela apostolska 20,36 i Galatima 6,2). Elen Vajt takođe opširno piše o ovome govoreći: „Mi treba da tražimo blagoslove od Boga da bismo mogli da ih prenosimo drugima. Sposobnost primanja se čuva samo prenošenjem“ (*Pouke velikog Učitelja*, str. 142. original). Na drugom mestu, ona dodaje: „Oni koji daju osetiće najveće zadovoljstvo u ovom životu“ (*Svedočanstva za Crkvu*, sv. 6, str. 190).
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poči ču“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mladih“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mладима да stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

KAMERUN | 21. oktobar

Ilija

Čuo sam glas

Jedne večeri, otac je zamolio sedmogodišnjeg Iliju da mu izmasira vrat i ramena pre spavanja.

Oca su vrat i ramena često boleli, a masaža mu je pomagala da se opusti i oseća bolje. Ilija je voleo da pomaže ocu i često ga je masirao pre spavanja.

Ali sijalica u dnevnoj sobi je bila prigušena, i Ilija nije mogao dobro da vidi. Otrčao je u svoju spavaću sobu da uzme baterijsku lampu.

Tek što je Ilija ušao u svoju spavaću sobu, svetlo se ugasilo. Bio je mrak, a on nije mogao ništa da vidi. Osetio je jak vetar kako duva kroz otvoren prozor. Onda je čuo glas: „Ilija. Ilija. Ilija.“

Ilija nije prepoznao glas. To nije bio muški glas. A nije bio ni ženski glas. Činilo se da su muški i ženski glas pomešani.

Ilija se uplašio. Stajao je mirno kao kamen. Pitao se ko ga zove.

Polako – ne previše tiho i ne previše glosno – upitao je: „Ko je to?“

Glas je odgovorio: „Ja sam.“

Ali Ilija još uvek nije znao ko je to bio. Bio je toliko uplašen da je zaboravio da se pomoli.

Onda je čuo drugi glas.

„Ako ne možeš da pronađeš baterijsku lampu, vrati se da bismo se zajedno pomolili“, rekao je glas. „Postaje kasno, a ti moraš da ideš u krevet.“

Ilija je poznavao taj glas. Bio je to otac! Prestao je da se oseća tako uplašeno.

U tom trenutku se ponovo upalilo svetlo.

Ilija je pogledao po sobi i odmah ugleđao baterijsku lampu na podu, prekrivenu košuljom. Zgrabio je baterijsku lampu i vratio se u dnevnu sobu.

„Prekasno je za masažu“, rekao je otac. „Moraćemo da ostavimo to za ujutru.“

Otat nije primetio da je Ilija bio posebno tih dok se molio. Ilija mu nije rekao za glas. Nije mislio da će otac biti zainteresovan.

Kad je legao u krevet, Ilija se osećao pomalo uplašeno. Setio se Psalma 23, i ponovio ga je onako kako ga se setio. Rekao je:

Gospod je moj Pastir.

Ništa mi neće nedostajati.

*Na pašnjacima zelenim odmor mi daje,
vodi me na spokojna mesta
gde obilne vode teku.*

Dušu moju krepi.

*Zbog imena svoga vodi me
stazama pravednim.*

*Da i dolinom gусте tame pođem,
neću se zla bojati,
jer si Ti sa mnom;*

štap Tvoj i palica Tvoja utehu mi daju.

*Postavljaš trpezu pred mnom
ispred neprijatelja mojih.*

Uljem mi glavu mažeš.

Čaša se moja preliva.

*Dobrota i ljubav pratiće me
sve dane života moga.*

*I mnoge dane prebivaću
u domu Gospodnjem.*

Završivši Psalam, Ilija je zaspao. Spavao je mirno.

Sutradan je Ilija ispričao majci za glas, a ona se odmah pomolila sa njim. „Gospode“, rekla je, „Ti si taj koji zna šta se dogodilo, i Ti si taj koji poznaće glas koji je pozvao Iliju. Želim da ga čuvaš jer si ti Čvrsta stena. Stani protiv svakog duha koji Te ne poštuje. U ime Isusovo, Amin.“

Ilija je znao da glas više neće zvati njegovo ime. I nije. ☺

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvorí škola adventista sedmog dana u Kamerunu u Ilijinoj domovini gde će deca moći da uče o Bogu. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

ČUDENSA
ZEMLJA

U kišnim šumama na jugu Kameruna možete pronaći zelene majmune (*Chlorocebus sabaeus*), šimpanze i gorile, kao i slepe miševe i mnogo različitih vrsta ptica: od malih ptica – sunčanica – do džinovskih orlova.

Da bi bilo zanimljivije

➤ Pokažite deci Kamerun na karti. Takođe, možete da im pokažete Bandžun u Kamerunu, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

➤ Pitajte decu šta mogu da urade u strašnoj situaciji kao što je bila Ilijina. Podstičite ih da se mole. Reci im da i oni, kao Ilija, mogu da ponove omiljeni biblijski stih. Ohrabrite ih da se povere odrasloj osobi od poverenja.

➤ Pričajte deci o Bogu koji je noću zvao dečaka po imenu Samuilo u 1. Samuilovoje 3,1-10. Samuilo se, kao i Ilija, prvo uplašio kad je čuo nepoznat glas u mräku, ali je rekao odrasloj osobi od poverenja, svešteniku Iliju. Ilija mu je posle tri poziva objasnio da glas pripada Bogu i naučio Samuila kako da razgovara sa Bogom. Posle toga, Samuilo je postao prorok i vođa Izraelja, i Bog mu je mnogo puta govorio. Pitajte decu da li je Samuilo znao Božji glas kada mu se Bog sledeći put obratio. Da!

➤ Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.

➤ Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.

➤ Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći će“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“ Za više informacija idite na web-lokaciju: IWillGo2020.org.

KAMERUN | 28. oktobar

Emanuela

Ružni snovi

Desetogodišnja Emanuela iz afričke zemlje Kamerun čvrsto je spavala. Sanjala je san koji je bio veoma stvaran.

Emanuela je u snu videla ženu kako razgovara sa mladićima koji su držali dugačke noževe.

„Idite“, rekla je žena mladićima.

Zatim je rekla Emanueli gledajući u nju: „Šaljem svoje sinove po tebe“, rekla je.

Emanuela je videla mladiće kako joj prilaze. Osetila je oštar bol.

Onda se probudila. Bila je uplašena i uplakana.

Iako nije mogla ništa da vidi u mračnoj spavaćoj sobi, i dalje je mogla da čuje glas žene koja joj govori: „Poslaću svoje sinove po tebe. Poslaću svoje sinove po tebe.“

Emanuela se trudila da udahne, ali je teško disala.

Ubrzo su i majka i otac stajali iznad njenog kreveta. Čuli su je kako jeca u susednoj sobi, dok su spavali. Pali su na kolena pored njenog kreveta i počeli da se mole.

„Gospode naš, Bože naš, dajemo Ti slavu jer si nam poklonio ovo dete“, molila se

majka. „Sada Te molimo da je zaštitiš. Molimo se da neprijatelj bude poslat daleko od nje i da ona ponovo bude u miru. U ime Isusovo se molimo. Amin.“

Kad je majka završila molitvu, Emanuela je ponovo mogla normalno da diše. Njene suze su prestale, i više nije osećala strah.

Emanuela je ispričala roditeljima o stršnom snu. Zahvalila je majci na molitvi.

„Znam da će Bog odgovoriti na vašu molitvu“, rekla je.

Nakon što su njeni roditelji otišli u svoju sobu da spavaju, Emanuela se tiho pomolila. Naučila je da se moli još dok je bila mala. Ali kad je bila jako uplašena, zaboravila bi da se pomoli.

„Gospode, želim da mi pomognes“, molila se. „Molim te da oteraš one koji žele da me unište. Bori se za mene uvek i zauvek. Amin.“

Ponovo je zaspala.

Ali je sledeće noći ponovo sanjala isti san. Opet je videla ženu i osetila bol. Probudila se uplašena i u suzama. Nije mogla da diše. Majka i otac su požurili u njenu sobu.

Majka se pomolila i Emanuela je mogla ponovo normalno da diše.

San se ponovio sledeće noći i sledeće. Imala je isti san svake noći tokom dve nedelje. Emanuela je počela da se boji da ide u krevet uveče.

Majka nije znala šta da radi. Otišla je kod pastora crkve. Kada je on čuo za Emanueline snove, organizovao je posebno vreme molitve. On i nekoliko crkvenih starešina došli su u Emanuelin dom i molili se za nju.

Tada su ružni snovi prestali.

Emanuela ne razume zašto je nastavila da sanja ružne snove nakon što se molila. Ona ne razume zašto je nastavila da sanja ružne snove nakon što se njena majka molila. Ona takođe ne razume zašto su ružni snovi prestali nakon što su se pastor i starešine molili. Ali ona razume da je Bog čuo sve njihove molitve i da postoji nešto naročito u zastupničkoj molitvi, kada se ljudi mole za nekog drugog.

Prošlo je godinu dana od poslednjeg ružnog sna, a Emanuela se više ne plaši odlaska u krevet. „Imam garanciju da će On biti tu da mi odgovori kad god priзовem ime Gospodnje“, kaže Emanuel. „Verujemo u Gospoda Isusa Hrista i On nam pomaže.“ ☺

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori škola adventista sedmog dana u Kamerunu, gde će deca moći da uče o Bogu koji pomaže da prestanu loši snovi.

Žaba golijat (*Conraua goliath*) je najveća žaba na svetu i može se naći u Kamerunu. Ova žaba može da naraste do 34 cm dužne i da bude do 3,2 kg teška, a poznato je da one pomeraju teško kamenje do vode kako bi napravile bazene u kojima će se izleći njihova jaja.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kamerun na karti. Takođe, možete da im pokazete Bandžun u Kamerunu, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku.
- Pitajte decu šta rade kada sanju ružan san. Ohrabrite ih da se odmah pomole, kao i da se pomole pre odlaska na spavanja, i da sa roditeljima ili drugim odraslim osobama od poverenja pričaju o svojim strahovima.
- Naučite decu da Bog čuje molitve svakog deteta, i da je Bog sigurno čuo Emanueline molitve. Ali postoji nešto posebno u dodatnim molitvama drugih, što se zove zastupnička molitva. Kada su se majka, pastor i crkvene starešine molili za Emanuelu, oni su upražnjivali zastupničku molitvu. Pitajte decu ko je koristio zastupničku molitvu u Bibliji. Mogući odgovori: Jov (O Jovu 1,4.5); Mojsije (2. Mojsijeva 32,11-13, 4. Mojsijeva 14,13-19); Ilija (1. O carevima 17,21.22); Jelisije (2. O carevima 4,18-37); Danilo (Danilo 9); i Isus (Jovan 11,41; 17,20). Ohrabrite decu da se mole za druge.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

KAMERUN | 4. novembar

Mefuma

Devojčica koja je dovela oca u crkvu

Subota je bila srećan dan za šestogodišnju Mefumu u afričkoj zemlji Kamerun. Volela je da peva pesme o Bogu u crkvi. Volela je da sluša biblijske priče o Bogu. Posebno je volela da se moli Bogu.

Ali primetila je često tugu na majčinom licu. Majka je bila tužna jer otac nije odlazio sa njima u crkvu. Ostajao je kod kuće.

Tada je Mefuma primetila da majka ne spava dobro. Imala je noćne more.

„Šta nije u redu?”, otac je pitao majku. „Zašto ne spavaš dobro?”

„U braku smo, ali nismo ujedinjeni”, odgovorila je majka.

Otac je izgledao zbumjeno.

„Kako to misliš?”, pitao je.

Mefuma se takođe pitala na šta je majka mislila.

„Uprkos svemu što mi daješ, nisam srećna”, rekla je majka. „U crkvi nam govore da se molimo zajedno, čitamo Bibliju i idemo zajedno u crkvu. Ali mi ne idemo zajedno u crkvu.”

Otac se namrštio. „Nije važno da li idemo zajedno u crkvu”, rekao je.

Ali majka je zaista želela da otac ide u crkvu sa njom i Mefumom. Nije znala šta da radi. Sve što je mogla da uradi je da plače.

Mefuma je bila tužna kad je videla majku kako plače. „Jesi li razgovarala sa Bogom?”, upitala je majku.

Sledeći put kada je videla majku kako plače, ponovo je upitala: „Jesi li razgovarala sa Bogom?”

Majka je počela da se moli – i tada joj je jedna misao došla na um.

„Mefuma, u subotu reci ocu šta si naučila u crkvi”, rekla je. „Možda će ga zanimati.”

Sledeće subote, Mefuma se vratila kući iz crkve i ispričala ocu o Avramovoj veri.

„Avram je bio čovek velike vere”, rekla je. „Kad mu je Bog rekao da ide, otisao je bez ikakvih pitanja.”

Sledeće subote je pričala ocu o tome kako je Isus kršten u reci Jordan.

Prošle su dve godine, a Mefuma je neprestano govorila ocu šta je naučila. Ali otac i dalje nije odlazio u crkvu.

Kada je Mefuma imala 8 godina, bila je pozvana da govoriti u crkvi. Sva deca su

učestvovala u posebnoj dečjoj subotici, a Mefuma je propovedala. Pozvala je oca — i on je prvi put došao u crkvu. Zakasnio je, ali je čuo svoju čerku kako propoveda.

Mefuma je govorila o molitvi. Molila je očeve i majke da nauče svoju decu da se mole. Pozvala je dečake i devojčice da se mole za svoje roditelje.

Te večeri, pre spavanja, Mefuma je došla kod oca. „Tata, kad ustaneš ujutru, obučeš odelo i požuriš da ne bi zakasnio na posao“, rekla je. „Ali kada si bio pozvan da ideš u crkvu, zakasnio s i nisi se lepo obukao kao kada ideš na posao.“

Zatim se pomolila: „Molim te, Bože, nemoj odustati od mog tate. Spasi nas sve. Amin.“

Kad je završila, otac je plakao.

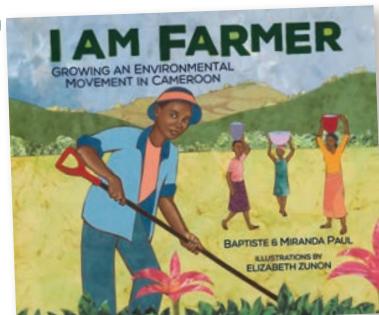
Sledeće subote otac je otišao u crkvu. Posle te subote, odlučio je da predstavi svoje srce Isusu i da se krsti.

Nakon toga, subota je postala veoma srećan dan za Mefumu u afričkoj zemlji Kamerun. Majka je bila srećna, otac je bio srećan, a Mefuma je bila posebno srećna. ☺

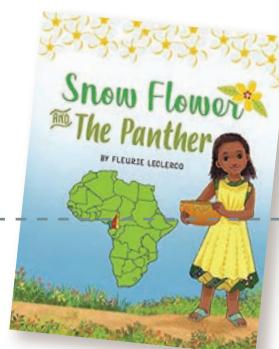
Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se otvori škola adventista sedmog dana u Mefuminoj domovini, Kamerunu, gde će deca moći da uče o Bogu koji čuje molitve. Hvala vam što ste planirate velikodušni dar sledećeg meseca.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kamerun na karti. Takođe možete da im pokazete Bandžun u Kamerunu, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku.
- Recite deci da je dve godine nakon što se otac krstio Mefuma umrla od iznenadne bolesti. Imala je 10 godina. Njena majka Ženeviv ispričala je ovo iskustvo i rekla da ona i otac željno očekuju da se ujedine sa Mefumom kad Isus ponovo dođe.
- Ohrabrite decu da se mole za svoje roditelje i druge članove porodice.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poči ču“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestovanje dece, tinejdžera i mlađih.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

Probajte da pronađete knjige za decu o Kamerunu:
Ja sam farmer od Baptiste i Mirande Pol i *Snežni cvet i panter* od Flori Leklerk.

KAMERUN | 11. novembar

Kecia

Pesme i sapun

Bila je to veoma naročita subota u afričkoj zemlji Kamerun.

U stvari, bila je to posebna subota širom sveta. Bila je to treća subota maja meseča. Znate li šta je tako posebno u vezi sa trećom subotom u maju? Treća subota u maju je Svetski dan Poletaraca – dan kada Poletarci širom sveta proslavljaju to što su Poletarci.

Šta znači biti Poletarac?

Kecia i ostali Poletarci u njenom odredu proveli su neko vreme razmišljajući o tom pitanju.

„Šta znači biti Poletarac?”, pitali su se. „Da li to znači čitanje i pamćenje stihova iz Biblije? Da li to znači zarađivati činove? Da li to znači okupljanje zbog zabavnih aktivnosti?“

Složili su se da su to sve važne stvari. Ali postojalo je nešto još važnije. Složili su se da biti Poletarac znači pomagati drugima. To znači pomagati ljudima u nevolji,

baš kao što bi Isus činio da danas hoda zemljom. To znači biti Isusove ruke i noge.

Kecia i njeni prijatelji odlučili su da proslave Svetski dan Poletaraca posećujući decu koja nisu imala roditelje. Ta deca su bila siročad.

U subotu popodne, Kecia i 14 drugih Poletaraca otišli su sa odraslim glavnim vodičem u sirotište u kome je živelo 20 dece bez roditelja. Oni su znali da Poletarci dolaze i željno su ih isčekivali u velikoj prostoriji sirotišta.

Poletarci su stajali na jednoj strani prostorije i predstavili se deci. Kad je došao red na Keciu, ona se nasmešila i rekla: „Zovem se Kecia i imam 9 godina. Ja sam adventista sedmog dana i Poletarac.“ Najmlađi avanturista je imao 7 godina, a najstariji 11. Svi su rekli da su adventisti i Poletarci.

Tada su se siročad predstavila. Najmlađe dete je imalo 3 godine, a najstarije 18 godina. Niko od njih nije bio ni adventista ni

Poletarac. Ali oni su bili radoznali da saznaju više o adventistima i Poletarcima.

Kad je upoznavanje bilo završeno, Glavni vodič je pozvao Poletarce da stanu zajedno.

„Pevaćemo neke pesme“, rekao je.

Kecia i ostali Poletarci su oduševljeno pevali o Isusu. Uz neke pesme su pljeskali rukama, a uz druge pokretali ruke.

Kada su Poletarci otpevali desetak pesama, deca su ih zamolila da im ponovo pevaju. Svidelo im se ono što su videli i čuli.

Poletarci su ponovo pevali pesme, a deca su slušala sa vedrim osmesima.

Zatim je vodič održao kratku propoved. Rekao je deci da, čak i ako nemaju roditelje, imaju nebeskog Oca koji je uvek spreman da im pomogne. Propoved je završio molitvom za svu decu u sirotištu.

Onda je došao trenutak koji je Kecia jedva čekala. Bilo je to vreme da podele poklone. Kecia i drugi Poletarci doneli su četvrtaste braon sapune da ih poklone deci u surotištu. Sapun je bio dobar za kupanje i pranje veša. Siročad nisu imala svoj sapun, a ponekad su se kupali i prali veš bez ikakvog sapuna.

Kecia je jednoj šestogodišnjoj devojčici dala dva četvrtasta smeđa sapuna. Mala devojčica se široko osmehnula. Bila je jako srećna!

„Hvala ti!“, uzviknula je primajući poklon.

Kada je Kecia videla devojčicin osmeh i čula njenu zahvalnost i ona je bila srećna. Bila je srećna što su ona i drugi Poletarci mogli da podele pesme i sapun sa decom u surotištu.

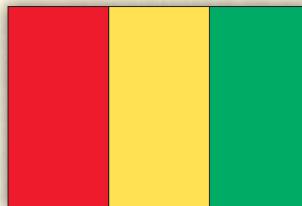
Nakon posete, glavni vodič je odveo Poletarce njihovim kućama.

„Bila je to neverovatna subota“, rekla je Kecia. „Želja mi je da ponovo doživim iskustvo pomaganja ljudima u nevolji.“

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kamerun na karti. Takođe možete da im pokażete Bandžun u Kamerunu, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku.
- Stavite izazov pred decu da pomognu drugima, bilo preko svog odreda Poletaraca ili na neki drugi način. Pitajte ih kako mogu da pomognu drugima. Mogući odgovori: doniranje hrane nekoj humanitarnoj organizaciji ili direktno nekome kome je potrebna; doniranje odeće; poseta bolnice ili staračkom domu uz pesmu i molitvu; pisanje kratkih pisma ili čestitki bolesnim ljudima.
- Saznajte više o Svetskom danu Poletaraca: bit.ly/Adventurer-Day.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći će“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na web-lokaciju: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se otvorи škola adventista sedmog dana u Kecijinoj domovini, Kamerunu, gde će deca naučiti da pomažu drugima baš kao Isus. Hvala vam što planirate velikodušni dar sledećeg meseca.

GVINEJA | 18. novembar

Adama

Strah od noći

Majka je dozivala malu petogodišnju Adamu u njihovom domu u afričkoj zemlji Gvineji.

„Vreme je za krevet!“, rekla je.

Adama nije želela da ide u krevet.

„Ne“, rekla je, gledajući u majku. „Ne želim da idem u krevet.“

Majka nije bila srećna.

„Hajde, Adama“, preklinjala je. „Vreme je da ideš u krevet.“

„Ne“, rekla je Adama. „Ne želim da idem u krevet.“

Sada je majka postala ljuta.

„Idi u krevet!“ zahtevala je.

Ali Adama i dalje nije želela da ide u krevet. Stah je mogao da se vidi na njenom licu. Počela je da plače.

„Ne“, zaplakala je. „Ne želim da idem u krevet.“

Adama nije želela da ide u krevet jer je bila uplašena. Plašila se noći. Svake noći tokom protekle nedelje sanjala je isti ružan san. Nije mogla da se seti sna kada se probudila, ali se uvek budila vrišteći i plačući.

Sada je Adama pogledala majčino strogo lice i videla da više nema smisla da se raspravlja sa njom. Morala je da je posluša. Nerado je polako krenula u krevet.

Ali bila je previše uplašena da bi spavala. Bacala se po krevetu i okretala. Svaki tren joj se činio jako dugim. Konačno je zaspala.

Onda se u mraku probudila, zaplakala i povikala: „Mama, dođi ovamo!“, vrissnula je. „Pomozi mi!“

Prošle su dve godine. Svake noći je bilo isto. Adama je oslabila i razbolela se zbog nedostatka sna. Bila je strašno uplašena od odlaska u krevet i od noći. Nije znala šta da radi. Majka nije znala šta da radi.

Onda je njena tetka čula o Adaminom problemu. Živila je daleko u velikom gradu Konakriju, glavnom gradu Gvineje. Tetka je imala ideju.

„Dozvolite mi da odvedem dete u Crkvu adventista sedmog dana“, rekla je Adaminoj majci. „Pastor može da se moli za nju.“

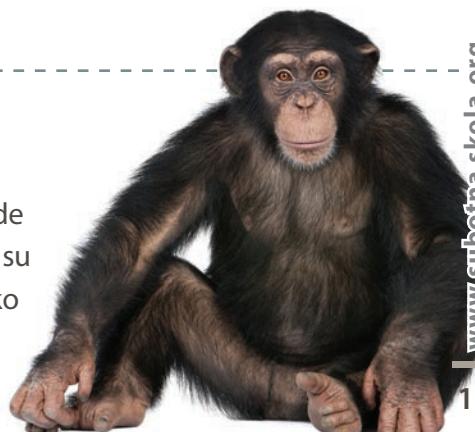
Majka nije bila hrišćanka. Adama nije bila hrišćanka. Tetka takođe nekada u prošlosti

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Gvineju na karti. Takođe možete da im pokazete gde se nalazi glavni grad Konakrija, gde su darovi Trinaeste subote pre tri godine pomogli crkvenoj školi da se proširi kako bi mogla da primi više dece.
- Pročitajte o tome kako je Adamina tetka Oumou upoznala Isusa: bit.ly/Adama-Auntie.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mlađih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mlađima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na web-lokaciju: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote je pre tri godine pomogao da se dodaju nove učionice u školi adventista sedmog dana u Konakriju u Gvineji, tako da više dece poput Adame može da uči o Isusu koji odgovara na molitve i uklanja ružne snove.

U planinama Nimba u Gvineji prvi put je zabeleženo da su šimpanze koristile alatke kako bi isekale hranu na komade veličine zaloga. Godine 2009, videne su kako koriste i kamen i parče drveta kako bi isekle plodove trekulije koje su jeli.

GANÀ | 25. novembar

Voleti komšiju

Eliot

Starica je pozvala sedmogodišnjeg Eliota koji je živeo u afričkoj zemlji Gani.

„Vidim da ne ideš u crkvu”, rekla je. „Podi sa mnom u crkvu.”

Eliot je pogledao komšinicu koju je nazvao „tetka”. Bila je to istina. Nije išao u crkvu. Ali ideja mu se dopala. On i njegova porodica su se preselili u komšiluk samo nekoliko nedelja ranije, i on još uvek nije imao prijatelje. Štaviše, bio je radoznao da sazna o Bogu.

„Hvala što ste me pozvali”, rekao je. „Ali idem prvo da pitam majku za dozvolu.”

„To je dobra ideja”, rekla je tetka. „Kada ti ona bude dala dozvolu, budi spreman da kreneš rano u subotu ujutru. I obuci svoju najbolju odeću. Ići ćemo u Božji dom.”

Eliot je otrčao kući da pita majku za dozvolu. Ona je rekla da može da ide.

U subotu ujutro, Eliot se probudio uzbudjen zbog odlaska u crkvu. Onda se setio da ga je tetka upozorila da ne kasni. Brzo se obukao u svoju najbolju odeću i otrčao do njene kuće.

„Spreman sam!”, povikao je čim je tetka otvorila vrata.

„Subotni blagoslov!”, rekla je tetka.

Pažljivo je pogledala dečaka.

„Jesi li doručkovao?”, upitala ga je.

Eliot je odmahnuo glavom. Otišao je od kuće pre nego što je majka završila sa pripremanjem doručka.

„Da li želiš da jedeš?”, pitala je tetka.

Eliot je klimnu glavom.

„Dobro”, rekla je tetka. „Dođi da jedeš.”

Poslužila mu je pirinač sa paradajzom. Bilo je ukusno. Nakon što je jeo, Eliot je ušao u auto sa tetkom i njenom porodicom i zajedno su otišli u crkvu.

Eliot nije poznavao nikoga u Subotnoj školi i bio je strašno stidljiv. Sedeo je sasvim sam. Ali to mu nije smetalo. Bio je zadivljen kada je prvi put čuo za Noja i barku koju je sazidao. Shvatio je da je važno poslušati Boga. Noje je poslušao Boga i ušao u kovčeg. Nojeva porodica je poslušala Boga i ušla u barku. Čak su i životinje poslušale Boga i ušle u kovčeg. Ali niko drugi nije poslušao Boga, i svi su umrli u potopu. Eliot je odlučio da će uvek slušati Boga.

Eliot je kod kuće ispričao majci o Noju.

„To je dobra priča”, rekla je majka. „Trebalo bi da budeš kao Noje i da slušaš Boga.”

Eliot se osmehnuo. Već je sebi obećao da će uvek biti poslušan Bogu.

„Bilo mi je lepo u crkvi sa tetkom“, rekao je. „Želim da idem svake subote.“

Sledeće subote je ponovo otišao. Ali ovoga puta nije bio toliko stidljiv. Neka deca su čak razgovarala sa njim i stekao je nove prijatelje.

Posebno je uživao u biblijskom iskustvu i kod kuće je ponovo ispričao majci šta je naučio.

Kako je vreme prolazilo, majka je počela da se raduje što će čuti iskustva koja joj je Eliot prepričavao. U njoj je rasla želja da čuje još više biblijskih događaja. Tako je, jedne subote, pošla u crkvu sa Eliotom. Eliot je bio presrećan!

Prošlo je neko vreme i Eliotov stariji brat i sestra su takođe počeli da idu u crkvu sa tetkom, Eliotom i majkom.

I tako se desilo da porodica koja nikada nije išla u crkvu sada ide u crkvu svake subote.

Eliot sada ima 12 godina i veoma je srećan što ga je tetka pozvala u crkvu kada je imao samo 7 godina.

„Kada bi drugi adventisti voleli svoje bližnje kao što je tetka volela mene, mogli bi da pridobiju mnogo ljudi za Hrista“, rekao je on. „Ako se prema ljudima ophodimo s ljubavlju, lako možemo osvojiti srca za Hrista!“

Frensis Dolfijn (koji je umro oko 1914. godine) bio je prvi adventistički misionar rođen u Gani. Pročitao je adventistički časopis o Suboti i odlučio je da podeli ono što je naučio sa drugima u svojoj domovini. Frensis je poslao mnoga pisma adventističkim vođama u Sjedinjenim Državama, tražeći od njih da pošalju adventističke časopise i misionare u Zapadnu Afriku. Na kraju je crkva poslala čoveka po imenu Lorens Čedvik, u septembru 1892. godine

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Ganu na karti. Takođe možete da im pokażete gde se nalazi Asamanga u Gani. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja podržaće školu adventista sedmog dana za obuku medicinskih sestara i babica.
- Ohrabrite decu da budu poput tetke i pozovite druga ili drugaricu u Subotnu školu, ili komšiju u crkvu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poči ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će školi za medicinske sestre u Eliotovoj domovini Gani. Škola za medicinske sestre podučava učenike o Isusu i o tome kako pomoći bolesnima. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar sledećeg meseca.

GANÀ | 2. decembar

Dekosta

Srce za propovedanje

Kada je Dekosta imao 7 godina, otišao je na naročiti dečji program koji se održavao u afričkoj zemlji Gani.

Bilo je leto, a on i još 290 dece ostali su da prespavaju u iznajmljenim spavaonicama za vreme tog zabavnog vikenda. U subotu je desetogodišnja devojčica po imenu Gifti propovedala o Drugom Isusovom dolasku.

Dekosti se veoma dopala propoved. Jedva je čekao da vidi Isusa kako dolazi na oblacima slave.

Nakon propovedi, jedna od odraslih osoba je pitala decu: „Koliko od vas bi želelo da propoveda kao Gifti? Ako želite, recite roditeljima i pridružite se klubu propovednika.“

Dekosta nikada nije čuo za klub propovednika. Ali pomislio je: „Ako ta devojčica može da propoveda, mogu i ja!“

Nekoliko subota kasnije, Dekosta je u svojoj crkvi saznao da će se novi klub propovednika sastati u 3 sata posle podne. Setio se svoje želje da propoveda kao desetogodišnja Gifti i otišao je na prvi sastanak kluba.

Učitelj je njemu i drugoj deci dao izazov da nauče napamet Jovan 14,1. „Vratite se sledeće subote i izrecitujte stih napamet“, rekao je učitelj.

Dekosta je te nedelje naporno radio kako bi nauči stih napamet. Nije mogao da razume zašto je morao da nauči stih kada je samo želeo da nauči da propoveda, ali ga ipak zapamatio.

„Neka se ne uznemirava vaše srce. Verujte u Boga i verujte u Mene“, ponavlja je iznova i iznova.

U subotu popodne, savršeno je izrečitovao stih. I druga deca su recitovala stih. Učitelj je bio zadovoljan. Rekao je deci da nauče 100. Psalam.

Dekosta je te nedelje naporno radio da nauči napamet pet stihova iz 100. Psalma. Nije mogao da razume zašto je morao da uči stihove napamet kada je samo želeo da nauči da propoveda, ali ih je ipak naučio napamet.

„Radosno kličite Gospodu, sve zemlje!“, ponavlja je iznova stihove iz 100. Psalma. „Rado Gospodu služite, priđite mu pevaju-

ćil! Znajte: Gospod je Bog, on nas je sazdao i njemu pripadamo; mi smo njegov narod i stado Njegove ispaše. Sa hvalama ulazite na vrata Njegova i s pesmama u Njegova dvorišta; hvalite Ga, ime Mu slavite. Jer je dobar Gospod, jer je milost njegova dove ka i veran je svakom naraštaju!"

U subotu popodne je savršeno recitovao 100. psalam. I druga deca su recitovala ovo poglavlje. Učitelj je bio veoma zadovoljan. Dao je deci da nauče još više biblijskih stihova.

Posle nekog vremena, učitelj je najavio naročitu dečju subotu. Tada se deset crkava okupljalo da zajedno proslavljuju Boga. Učitelj je zamolio Dekostu da održi propoved o Isusovoj priči o izgubljenom sinu.

Dekosta je pristao. Nekoliko nedelja kasnije, dok je propovedao svoju prvu propoved, shvatio je zašto ga je učitelj zamolio da nauči napamet toliko biblijskih stihova. Pošto se mnogo trudio da nauči stihove napamet, bilo mu je lako i da zapamtiti propoved.

Crkvene vođe su bile veoma zadovoljne propovedu i rekli su Dekosti da treba ponovo da propoveda.

Dekosta je zatim propovedao sedam dana zaredom na dečjim evangelizacionim sastancima. Na kraju sedam dana, petoro ljudi je predalo svoja srca Isusu i krstilo se. Dekosta nije mogao da veruje svojim očima. Bog je iskoristio njegovo propovedanje da podstakne petoro ljudi da Mu predaju svoja srca!

Danas Dekosta ima 14 godina i voli da propoveda. Drago mu je što je kao dečak čuo desetogodišnju devojčicu kako drži propoved. Bog je iskoristio tu propoved da u njegovom srcu izazove želju da propoveda, a sada planira da postane evanđelist - a možda i mašinski inženjer.

Nada se da će svaki dečak i devojčica koji čuju njegovo iskustvo takođe razmisljati o propovedanju. „Samo pokušajte“, kaže on. „Zapamtite biblijske stihove i pri-

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Ganu na karti. Takođe možete da im pokażete Asamang u Gani, gde će deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja podržati školu adventista sedmog dana za obuku medicinskih sestara i babica.
- Ohrabrite decu da svake nedelje nauče biblijske stihove, bez obzira na to da li planiraju da postanu propovednici ili ne. Podsetite ih na reči psalmiste: „Tvoju reč sam u srce sakrio da ti ne bih sagrešio.“ (Psalm 119,11). Učenje Svetog pisma napamet je dobar način da se oduprete iskušenju. Izazovite decu da nauče Psalm 119,11 u toku sedmice i da ga izrecitaju sledeće subote.
- Ohrabrite decu da pitaju Boga da li ih On poziva da propovedaju. Ako vidite dete sa potencijalnim talentom za pamćenje i propovedanje, razgovarajte sa pastorom i detetovim roditeljima o mogućim načinima za razvoj tog talenta.
- Pročitajte više o Dekosti sledeće nedelje.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mlađih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mlađima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

premitite propoved da pridobijete duše za Isusa Hrista!

GANÀ | 9. decembar

Dekosta i đakon

Dekosta

Dekosti je bilo dosadno. Nije mogao da ide u školu jer je bila zatvorena. Nije mogao da ide u crkvu jer je bila zatvorena. Mogao je da izade iz kuće, ali izgledalo je da dvanaestogodišnji dečak nije imao kuda da ode. Pandemija Covida - 19 promenila je život u afričkoj zemlji Gani.

Tada je crkveni đakon upitao Dekostu da li bi bio voljan da propoveda sa njim na ulici. Đakon je jednom nedeljno propovedao na prometnoj autobuskoj stanicu i želeo je da mu dečak pomogne čitajući biblijske stihove. Dekosti se dopala ideja. Voleo je da propoveda. Takođe je bio umoran od sedenja u kući.

Njegovi roditelji su mu dali dozvolu i u ponedeljak su Dekosta i đakon otišli na autobusku stanicu. Ali pre nego što su počeli da propovedaju, đakon je dečaku dao crnu Bibliju i uputstva o tome kako da propoveda.

„Pazi da ne ispustiš Bibliju“, rekao je. „Takođe, budi siguran kad čitaš Bibliju. Gledaj samo u Bibliju dok je čitaš. Ne gledaj gore.“

Dekosta se tiho pomolio da mu Bog pomogne. „Pomozi mi da se ne stidim“, molio se.

Mnoštvo ljudi šetalo je tamo-amo na autobuskoj stanci. Neki su odlazili autobusima, a drugi su dolazili autobusima. Drugi ljudi su stajali okolo i prodavali cipele, košulje i druge stvari.

Đakon je postavio razglas i uključio hrišćansku muziku. Ljudi su zastali da slušaju. Posle jednog dela sa kratkom muzikom, đakon je počeo da propoveda. Govorio je o Isusovom drugom dolasku. „Svako oko će videti Isusa kada dođe na oblacima slave“, rekao je on. „Ali neće svi biti srećni jer neće biti spremni da Ga upoznaju.“

Okrenuo se Dekosti, a dečak je pročitao stih iz crne Biblije. „Evo, On dolazi na oblacima i ugledaće Ga svako oko, i oni koji su ga proboli“, čitao je on. „Pa će zakukati zbog njega svi narodi zemaljski. Da, Amin.“ (Otkrivenje 1,7)

Ljudi su se zaprepastili kada su videili mladića kako propoveda sa odraslim čovekom. Mnogi su zastali da slušaju. Osvrćući se na drugi deo Biblije, Dakosta je pročitao: „Jer kao što munja sevne s istoka i zasvetli sve do zapada, tako će biti i sa dolaskom Sina Čovečijeg.“ (Matej 24,27)

Dekosta je u početku bio malo nervozan, ali je, kako je vreme prolazilo, postajao

je sve sigurniji. Na njegovo iznenađenje, nekoliko slušalaca mu je dalo novac.

Na kraju propovedi i đakon je bio veoma zadovoljan. „Dobro si uradio“, rekao je dečaku. „Ako nastaviš dobro da propovedaš, imaćeš sjajnu budućnost.“

Dekosta je bio srećan. Uživao je u čitanju Biblije. Štaviše, propovedanje je bilo mnogo bolje od sedenja kod kuće! Dobijeni novac je dao đakonu.

Sledećeg ponedeljka Dekosta i đakon su ponovo propovedali. Propovedali su i sledećeg ponedeljka, i sledećeg. Svaki put kad su govorili, ljudi su se okupljali da ih slušaju. Posle nekoliko meseci imali su dovoljno novca da kupe novi zvučnik. Dekosta je bio srećan jer su ljudi bolje čuli propovedi.

Jedna slušateljka je Dekosti poklonila nove majice. Slušala ga je kako govorи dok je prodavala tradicionalne kente košulje napravljene od ručno tkanih traka od svile i pamuka. Bila je toliko zahvalna što je videla dečaka kako čita Bibliju da je odlučila da mu pokloni crvenu, žutu, zelenu i crnu košulju.

Drugi put je jedan slušalac zamolio Dekostu da isprobava nekoliko pari crnih cipela dok ne nađe pravu veličinu. Onda je kupio cipele koje su mu odgovarale i dao ih Dekosti.

„Hvala ti što propovedaš“, rekao je iznenađenom dečaku. „Samo nastavi tako.“

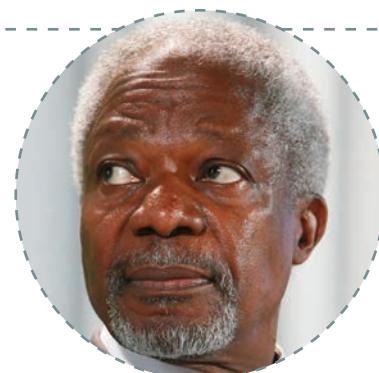
Dekosta je nastavio. Prošlo je godina i po od kada je prvi put propovedao sa đakonom. Njegova škola je bila ponovo otvorena, tako da nije mogao da propoveda sva-

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Ganu na karti. Takođe možete da im pokažete Asamang u Gani, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja podržati školu za medicinske sestre.
- Fotografija sa ovonеделјном прићом prikazuje tradicionalne kente košulje slične onoj datoј Dekosti.
- Naučite decu da naprave podmetač u stilu kente prema uputstvima na strani 33.
- Pokažite deci fotografiju Dekoste iz прошлонедељне приče o njemu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote испunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i учествovanje dece, tinejdžera i mladiх“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na свет.“ Za više informacija idite na web-lokaciju: IWillGo2020.org.

kog ponedeljka. Ali kad god je u mogućnosti, pridružuje se đakonu da zajedno propovedaju na autobuskoj stanici.

Kofi Anan (1938–2018) jedan je od najpoznatijih Ganaca. Bio je generalni sekretar Ujedinjenih nacija i dobio je Nobelovu nagradu za mir.

GANA | 16. decembar

Elen

Upoznajte Elen Nte Vajt

Uafričkoj zemlji Gani živi 13-godišnja devojčica po imenu Elen Nte Vajt.

Ime je dobila po omiljenom autoru svog oca, Elen Vajt. Otac se nada da će njegova devojčica jednog dana kada poraste isto da piše knjige.

Ali Elen Nte Vajt trenutno ne razmišlja o pisanju knjiga. Na kraju krajeva, ona ima samo 13 godina. Ali ona nije bilo kakva 13-godišnja devojčica. Ona je 13-godišnja devojčica koja mnogo voli Isusa.

Elen je primetila da se nova devojčica doselila u komšiluk. Nova devojčica se zvala Ajara. Bila je mlađa od nje, imala je samo 9 godina. Elen je takođe primetila da ova devojčica ne ide u crkvu subotom. Zato je pozvala Ajaru da ide sa njom u crkvu.

„Isus želi da budemo Njegovi učenici“, rekla je Elen. „Ako ne idemo u crkvu i nismo kod kuće, lako možemo da usvojimo loše navike. Ali ako idemo u crkvu i učimo o Isusu, naši životi će biti drugačiji.“

U subotu su dve devojčice hodale 2,5 kilometra do crkve. Razgovarale su dok su

hodale. Ubrzo su im se pridružila i druga deca koja su takođe išla do crkve. Bilo je to malo veselo društvo koje je krenulo ka Božjem domu.

Ajari se svidelo u crkvi. Volela je da peva i sluša biblijska kazivanja. Bila je zadivljena saznanjem da svaka osoba ima anđela čuvara.

Elen je pozvala Ajaru da i sledeće subote idu zajedno u crkvu i ona je pristala.

Ali kada su Ajarini roditelji videli da ona ide u crkvu, bili su besni. Oni nisu bili hrišćani. Nisu verovali da je Isus Bog. Pripadali su drugoj svetskoj religiji.

Sledeće subote je majka zabranila Ajari da ide u crkvu.

„Danas moraš da ostaneš kod kuće“, rekla je.

Ajara je plakala ceo dan. Htela je da ide u crkvu sa Elen. Želela je da peva i da sluša biblijska kazivanja.

Majka nije volela da vidi Ajaru kako plače i predomislila se sledeće subote. Dozvolila

je Ajari da ide u crkvu sa Elen. Ali ideja joj se i dalje nije dopadala.

Majka je odlučila da neće sad ništa reći i da će sačekati. Nadala se da će se Ajara umoriti od odlazaka u crkvu. Ipak je crkva bila daleko.

Ali devojčica se nije umorila. Elen ju je stalno pozivala da ide u crkvu, a ona je odlazila sa njom.

Kad je majka videla da Ajara voli da ide u crkvu, smislila je plan. Odvela je devojčicu u bakinu kuću u dalekom gradu. Rekla je Ajari da će od sada živeti sa bakom. Rekla je da Ajara nikada više neće videti Elen.

Ajara je plakala i plakala, ali majka se ipak nije predomislila. Ajara je plakala cele nedelje, ali majka se i dalje nije predomislila.

Ajara je rekla majci da je spremna da se vrati peške sve do Elenine kuće ako bude moralna. „Želim da idem u crkvu sa Elen”, rekla joj je.

Konačno, majka se predomislila i odvela je kući.

Elen nije znala zašto je Ajara nestala. Njene prijateljice nije bilo dve nedelje. Ali bila je veoma srećna kad je videla Ajaru. Odmah ju je pozvala da idu u crkvu. U subotu su srećno pešačile do crkve.

Danas, Ajara ide u crkvu sa Elen svake subote. Ona nestripljivo uči biblijske događaje i pamti biblijske stihove. Iako pre nego što je upoznala Elen nikada nije čula za Isusa, ona Ga sada voli svim svojim srcem.

Carstvo nebesko pripada deci poput Elen Nte Vajt. Isus je rekao: „A Isus reče: Pustite decu, neka dođu k Meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo nebesko“ (Matej 19,14). Elen je imala 13, a Ajara samo 9 godina. Ali Elen nije obraćala pažnju na razliku u njihovim godinama. Videla je samo devojčicu koja nije poznавала Isusa. Elen je bila hrišćanka, a Ajara je pripadala drugoj religiji. Ipak, Elen nije obraćala

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Ganu na karti. Takođe možete da im pokażete Asamang u Gani, gde će deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja podržati školu adventista sedmog dana za obuku medicinskih sestara i babica.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Ohrabrite decu da budu poput Elen Nte Vajt i da potraže prijatelje i komšije koje mogu da pozovu u crkvu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

pažnju na njihovu razliku u verovanjima. Videla je samo devojčicu koja nije poznavala Isusa. Sve što je Elen želela bilo je da upozna Ajaru sa Isusom. I to je i učinila! Takvih je Carstvo nebesko!

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će školi za medicinske sestre u Gani gde buduće medicinske sestre mogu da uče o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar 30. decembra.

GANÀ | 23. decembar

Ačia

Držati subotu svetom

Ačia je mnogo volela svoju majku. Ali Anjena majka je činila nešto zbog čega je Ačia bila vrlo tužna. Majka je radila subotom.

Majka je imala prodavnicu u njihovoј kući u afričkoј zemlji Gani. Ljudi su svakodnevno dolazili u prodavnicu da kupe mleko, hleb, jaja i kolače. Subota je bila najpopularniji dan za kupovinu. Više ljudi je kupovalo hrana subotom nego bilo kog drugog dana u nedelji. Majka je zarađivala mnogo novca subotom iako nije radila ceo dan. Radila je samo do 9 sati. Zatim bi zatvorila radnju i otišla u crkvu.

„Mama“, rekla je jednom Ačia. „Rekla si mi da je pogrešno prodavati subotom.“

Bila je to istina. Majka je naučila Ačiu i njenog mlađeg brata Akvasiјa da je Bog zabranio ljudima da rade subotom u četvrtoj zapovesti, koja kaže: „Sećaj se dana od odmora da ga svetuјeš. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluški-

nja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim“ (2. Mojsijeva 20,8-10).

Ali majka je nastavila da radi subotom.

„Mama“, rekao je njen brat Akvasi. „Pogrešno je prodavati u subotu.“

Ali majka je nastavila da radi subotom.

Ačia i Akvasi su se molili da ljudi prestanu da dolaze u njihovu kuću da kupuju subotom. Ali ljudi su stalno dolazili. Majka bi se prilično iznervirala kad god bi je Ačia zamolila da prestane da prodaje subotom.

Zatim je Ačia otišla na poseban kamp za decu. Tokom 10 dana, budila se u 4:30 ujutro kada je zvonilo zvono koje je pozivalo svu decu na molitvu. Tužna srca, Ačia je razmišljala o majci kod kuće.

„Bože, prva stvar koju želim da čujem kada se vratim kući je da je majka prestala da radi subotom“, molila se.

Svako jutro se molila istom molitvom.

Poslednjeg dana sastanka u kampu, Ačia se molila: „Ovo je naš poslednji dan. Ako Bože nisi učinio ništa u odgovoru na moje molitve proteklih devet dana, molim Te

da učiniš nešto ovog poslednjeg dana. Prva stvar koju želim da čujem kada se vratim kući jeste da je majka prestala da radi subotom."

Kada je kasnije tog dana stigla kući, Ačiu je dočekao njen brat. Istrčao je iz kuće. Nije se čak ni pozdravio. Samo je rekao: „Mama je prestala da prodaje subotom!“

Ačia nije mogla da poveruje svojim ušima. Utrčala je u kuću da pita i samu majku da li je to moguće.

„Mama, jesu zaista prestala da prodaje subotom?“, pitala je.

Bila je to istina. Majka je objasnila da je radila subotom da uštodi novac za novu kuću. Novac je skrivala na tajnom mestu. Ali dok je Ačia bila na kampu, izgubila je novac. Nije mogla da se seti da li ga je potrošila. Nije mogla da se seti da li ga je preselila u novo skrovište. Bila je sigurna da ga nijedan provalnik nije ukrao. Jednostavno je nestao. Pitala se da li je Bog uzeo nazad novac koji je zaradila radeći u Njegovu subotu.

„Dakle“, rekla je majka Ačii, „prestala sam da radim subotom.“

Ačia je bila veoma srećna! Bilo je potrebno mnogo vremena, ali Bog je čuo njene i Akvasijeve molitve.

Majka više nikada nije radila subotom. Iako majka nikada nije pronašla nestali novac, njoj to nije smetalo. Rekla je Ačii: „Bog mi je dao novac, pa je u redu ako ga je i uzeo.“

Ime glavnog grada Gane,
Akre, potiče od ganske reči
„nkran“, što znači „mravi“.

Da bi bilo zanimljivije

➤ Pokažite deci Ganu na karti. Takođe možete da im pokažete Asamang u Gani, gde će deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja podržati školu adventista sedmog dana za obuku medicinskih sestara i babica.

➤ Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.

➤ Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.

➤ Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poči ču“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mlađih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mlađima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

Danas, Ačia uči da postane medicinska sestra na koledžu koji će dobiti deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja. Hvala vam što planirate velikodušni dar sledeće subote kako biste pomogli da više studenata studira u adventističkoj školi za medicinske sestre i babice.

13. SUBOTA | 30. decembar

Ačia

Plakanje za ručkom

Osmaestogodišnja Ačia je plakala dok je išla do autobuske stanice da stigne na autobus koji je trebalo da je odveze do srednje škole u zapadnoafričkoj zemlji Gani.

Nije plakala jer je morala da ide u školu. Plakala je jer je morala da ide u školu bez novca za ručak. Majka joj je dala 15 ganskih cedija (oko 100 dinara), dovoljno da plati autobusku kartu do škole. Ali majka nije mogla da plati njen ručak, a kod kuće nije bilo hrane koju je mogla da ponese.

Ačia je plakala dok je ulazila u autobus. Plakala je dok je sedela na svom mestu. Plakala je jer nije mogla ništa drugo da radi.

Ali onda se setila Boga. Iako ona nije mogla ništa, Bog je mogao sve. Na kraju krajeva, Isus je rekao: „Bogu je sve moguće“ (Matej 19,26).

Dok je u autobusu putovala dalje, Ačia se u suzama molila.

„Znam da možeš sve“, molila se. „Molim te, daj mi nešto novca na putu do škole.“

Ačia se pitala kako bi Bog mogao da joj da nešto novca. Možda bi vozač autobusa zaboravio da naplati njenu kartu kada bi došao pozadi da zamoli putnike da plate.

„Bože, ako je moguće, molim te, učini da vozač zaboravi da uzme novac od mene“, molila se.

Ali desilo se nešto drugo.

U autobus je ušao starac sede kose. Samo jedno sedište u autobusu je bilo prazno, i to odmah pored Ačie. Čovek je seo pored nje.

„Kako se osećaš?“, upitao je.

Ačia je predugo plakala da bi mogla da odgovori.

Zatim je vozač došao da naplati autobusku kartu. Kad je vozač stigao do Ačie, starac je izvukao 50 cedija (oko 400 din) i platio i svoju i Ačiinu kartu. Ostatak novca – 20 cedija – dao je Ačii.

Ačia je pokušala da prestane da pliče kako bi mu se zahvalila. Ali pre nego što je ona to i shvatila, starac je ustao i izšao iz autobusa. Ačia ga je ispratila na ulicu. Htela je da mu zahvali. Autobus se zaustavio na samo 30 minuta hoda od škole, tako da je ostatak puta mogla da prepešači.

Ali kada je Ačia potražila starca, nigde nije mogla da ga vidi. Nestao je.

Onda je počela da pada jaka kiša. Autobusa nije bilo, a Ačia bi sasvim pokisla ako bi išla do škole peške po kiši. Razmišljala je da pozove taksi, ali taksija nije bilo na vidiku.

Dok se pitala šta da radi, stao je automobil i njegov vozač joj je ponudio vožnju. U Gani, neki vozači zarađuju dodatni novac vozeći ljudе. Ačia mu je dala adresu škole, a vozač ju je odveo pravo tamo.

Kada su stigli, vozač je iznenadio Ačiu. Nije od nje tražio da plati vožnju. Umesto toga, dao joj je 50 cedija. Ačia nije mogla da razume zašto joj je dao novac. Znala je samo jedno: otišla je od kuće sa 15 cedija, a u školu je stigla sa 85 cedija. Dok je puto-

Da bi bilo zanimljivije

- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz odeljenja Zapadno-centralne Afrike: bit.ly/wad-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poči ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje i učestvovanje dece, tinejdžera i mlađih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mlađima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IWillGo2020.org.

vala u školu, Bog joj je dao skoro šest puta više novca nego što je imala na početku.

Ačia veruje da Bog zaista može da učini sve za one koji traže sa verom.

„Pitala sam Ga sa verom na putu do škole, i On je učinio“, rekla je. „Dobila sam više nego što sam tražila.“

Zaista, Biblija kaže da je Bog „sposoban učiniti mnogo više od svega što tražimo ili mislimo“ (Efesima 3,20).

Ačia je tog dana u školi kupila sebi ručak od pirinča i paradajza. Bilo je zaista vrlo, vrlo ukusno!

Ačia danas pohađa nastavu za medicinske sestre u školi koja će dobiti deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja. Hvala vam što ste danas dali velikodušni dar da pomognete da još veći broj studenata studira na Visokoj školi za obuku medicinskih sestara i babica u Gani. Darovi će takođe pomoći još jednom projektu misije, dvojezičnoj osnovnoj školi u kojoj će deca učiti na francuskom i engleskom jeziku u Kamerunu.

Pre 13. Subote

➤ Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da ponesu svoj dar Trinaeste subote 30. decembar. Podsetite sve da su njihovi misionski darovi poklon za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć za dva projekta misije u dve zemlje Zapadno-centralne afričke divizije. Projekti su navedeni na 3. strani i na poleđini.

➤ Pripovedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu i da odglume iskustvo.

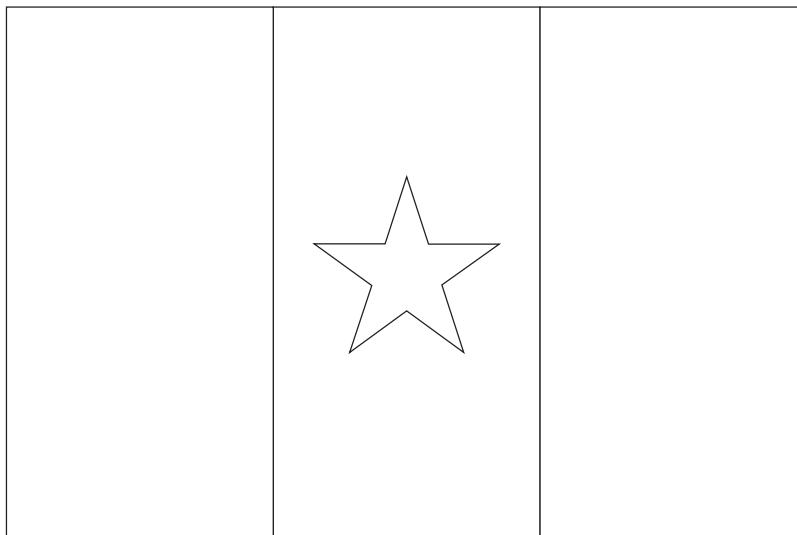
➤ Pre ili posle priče, koristite mapu da prikažete dve zemlje u Zapadno-centralnoj afričkoj diviziji — Kamerun i Ganu — koje će primiti darove Trinaeste subote. Kartu misije sa projektima možete preuzeti na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq.

Budući projekti Trinaeste subote

Darovi Trinaeste subote u sledećem tromesečju podržaće deset projekata u Južnoazijskom odeljenju:

- Izgradnju učionice i laboratorije u školi, Palakadu u Indiji
- Izgradnju engleske crkve na adventističkom fakultetu Lovri u Bengaluru u Indiji
- Izgradnju Centralne engleske crkve u Bengaluru u Indiji
- Izgradinju srednje škole u Aurangabadu u Indiji
- Izgradnju studentskog doma za devojčice, E. D. Tomas Memorial više škole u Thanjavuru u Indiji
- Izgradnju studentskog doma za devojčice i dečje sale u školi Siang Veli u Pasighatu u Indiji
- Rekonstruisanje crkve, konferencijskog centra i trpezarije, centra za obuku mladih u Manginapudi u Indiji
- Rekonstruisanje školske zgrade Ani u država Himačal Pradeš u Indiji
- Izgradnju učionice u školi Namunagar na Andamanskim ostrvima u Indiji
- Izgradnju učionica i administrativne zgrade u školi u ruralnoj opštini Gadi u Udajapuru u Nepalu.

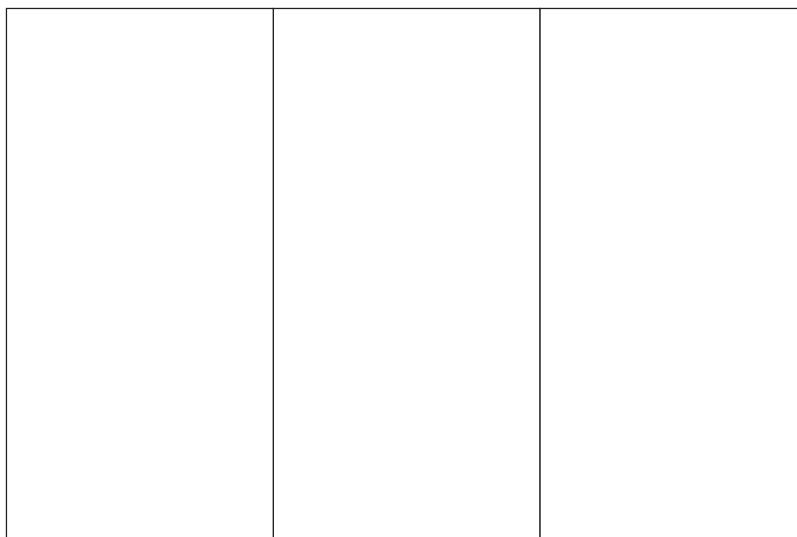
Oboji zastavu

KAMERUN

UPUTSTVO:

Obojite levu trećinu zelenom, srednju crvenom, a desnu trećinu žutom. Obojite zvezdu u sredini žutom bojom.

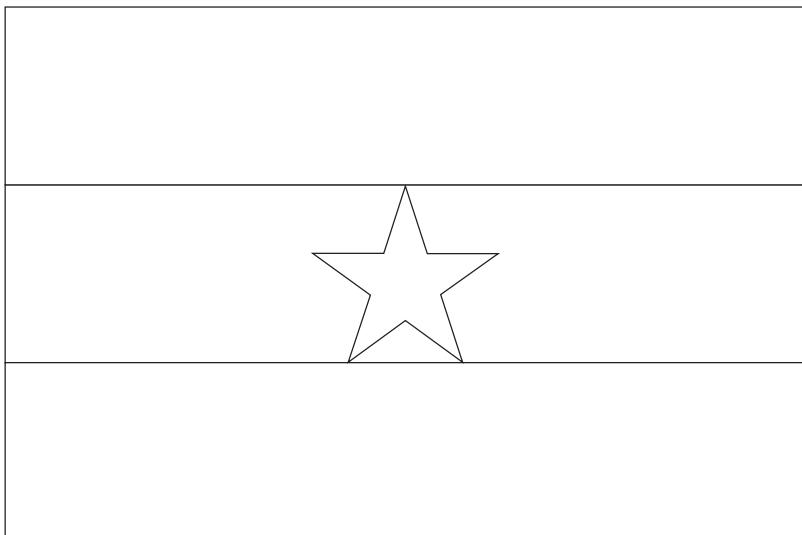

GVINEJA

UPUTSTVO:

Obojite levu trećinu crvenom, srednju žutom, a desnú zelenom.

Oboji zastavu

G A N A

UPUTSTVO:

Obojite gornju trećinu crvenom, srednju trećinu žutom, a donju trećinu zelenom. Obojite zvezdu u sredini crnom.

Hajde da se igramo!

A M P E
(GANA)

Ampe je tradicionalna afrička dečja igra u Gani koja se sastoji od mnogo skakanja i tapšanja. Odličan je za grupe, ali može da se igra i sa samo dva igrača.

UPUTSTVO:

Jedan igrač, vođa, stoji ispred svih ostalih igrača u liniji ili u krugu. Vođa i drugi igrač skaču u isto vreme, tapšući i guraju jednu nogu unapred kada skoče. Ako vođa i drugi igrač imaju istu nogu ispred, vođa osvaja poen. Ako su različite, onda drugi igrač postaje „vođa“ i igra protiv preostalih igrača. Ako su igrači u krugu, vođa se kreće po unutrašnjosti kruga, igrajući redom protiv svakog. Ako su u liniji, vođa se kreće niz liniju. Ako igraju samo dva igrača, oni drže rezultat dok određeni broj poena ne odredi pobednika.

Pogledajte YouTube video o ovoj igri: bit.ly/Ampe_Video.

Hajde da stvaramo!

RUČNI RAD (ZAPADNA AFRIKA)

Ljudi u zapadnoj Africi nose odeću od upletenih tankih traka tkanine zvane kente.

DA BISTE NAPRAVILI PODMETAČ U STILU KENTE, TREBAĆE VAM:

List crvenog kartona/građevinskog papira

Zeleni i crni papir

Lepak

UPUTSTVO:

Presavijte karticu na pola po dužini. Isecite dugačke linije na kartici na udaljenosti od oko 2,5 cm od pregiba do oko 2,5 od ivice kartice. Otvorite karticu.

Isecite papir na trake širine oko 2,5 cm po dužini. Uzmite traku papira i provucite je ispod crvene karte, a zatim gore kroz prvi preoz, dole kroz drugi i nazad kroz treći i tako dalje dok ne dođete do druge strane kartice. Podignite ga tako da bude što bliže vrhu crvenog kartona.

Ponovite to sa trakom papira druge boje, počevši na drugi način, dole kroz prvi preoz i gore kroz drugi i tako dalje. Ponavljajte dok se kartica ne napuni. Zalepite krajeve traka papira na crveni karton.

Hajde da kuvamo!

KARAMELISANI ORAŠASTI PLODOVI (KAMERUN)

SASTOJCI:

2 šolje (250 g) pečenog kikirikija,
oljuštenog
 $\frac{2}{3}$ šolje (10 ml) vode
 $\frac{2}{3}$ šolje (130 g) šećera
 $\frac{1}{3}$ šolje (70 g) smeđeg šećera
2 kašičice (10 ml) mlevenog cimeta
(opciono)

$\frac{1}{2}$ kašičice (2,5 ml) muskatnog orašića
(opciono)
 $\frac{1}{2}$ kašičice (2,5 ml) ekstrakta vanile
(opciono)
 $\frac{1}{2}$ kašičice (2,5 ml) kajenskog bibera
(opciono)

UPUTSTVO:

Zagrejte vodu u tiganju od 30 cm na srednjoj vatri. Dodajte šećer, začine, ekstrakt vanile i stavite da provri. Dodajte pečeni kikiriki.

Povremeno mešajte, dok šećer ne prekrije kikiriki i ne bude zrnast i kristalizovan, 15 do 18 minuta. Skinite sa vatre, a kikiriki rasporedite na pleh. Ostavite ga da se ohladi i poslužite.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video izveštaje iz Zapadno-centralne afričke divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionsspotlight.

Informacije sa interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice:

Gana: vladin veb-sajt bit.ly/Gov_Ghana
Svetски turistički vodič bit.ly/WTG_Ghana
[VikiTravel bit.ly/WT_Ghana](http://VikiTravel.bit.ly/WT_Ghana)

Kamerun: vladin veb-sajt bit.ly/Gov_CamPM
[Lonli Planet bit.ly/LP_Cameroon](http://Lonli.Planet.bit.ly/LP_Cameroon)
[VikiVoiage bit.ly/WV_Cameroon](http://VikiVoiage.bit.ly/WV_Cameroon)

Gvineja: vladin veb-sajt bit.ly/Gov_RoG
Svetski turistički vodič bit.ly/WTG_RoG
[Lonli Planet bit.ly/LonePlan_RoG](http://Lonli.Planet.bit.ly/LonePlan_RoG)

Crkva Adventista sedmog dana

Zapadno-centralna afrička divizija	bit.ly/WAD-FB
Kamerunska unija	bit.ly/SDA_CAUM
Ganska severna unija	bit.ly/SDA-NGUC
Ganska istočna oblast	bit.ly/SDA_EVGC
Adventistički univerzitet Kosendai, Kamerun	bit.ly/SAD_UAC

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični missionski dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 30. decembra. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionsko delo svetske Crkve i da će jedna četvrta darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Zapadno-centralnoj afričkoj diviziji. Dvanaeste subote, 23. decembra, iznesite pred crkvu izveštaj o misionskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote uđovostruče ili u trostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

